

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEUS 5 : 17.

No. 21. 1 November.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
-------------------------------	---	------------------------------------

De Twee en Zeventigste Half-jaarlijksche Conferentie,
van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste
Dagen, in den Tabernakel te Salt Lake City 4, 5 en 6
October 1901.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur; van de
Algemeene Autorit iten waren tegenwoordig: van het Eerste Pre-
sidentschap Joseph F. Smith. (President Snow was wegens ziekte
niet aanwezig.) Van het Quorum der Twaalf Apostelen waren er:
Brigham Young, John Henry Smith, George Teasdale, John W.
Taylor, Marriner W. Merrill, Anthon H. Lund, Mathias F. Cowley,
Abraham O. Woodruff, Rudger Clawson en Reed Smoot; Patriarch
John Smith. Vijf van de Eerste Zeven Presidenten van de Zev-
entigers, en de Presideerende Bisschop en zijn beide Raadgevers.

Het koor en de vergadering zong het lied:

„Come let us anew our journey pursue.”

Gebeden werd door Ouderling Seymour B. Young, daarna
zong het koor:

„Verlosser van Israël,
Ons cenige vreugd”:

De eerste spreker was President Joseph F. Smith. Zijn wensch
was dat de Heiligen gedurende deze geheele Conferentie een tijd
van vreugde zouden hebben. Daar zijn vele onderwerpen waarover
de apostelen kunnen spreken, zeide hij, en drukte zijn hoop uit,
dat zij geïnspireerd zouden worden, de onderwerpen zoodanig voor
te stellen, dat zij een indruk op de harten der Heiligen zouden
maken.

Daar zijn vele boosheden in de tegenwoordige wereld en tot
in zekere mate ook onder ons volk. En het is onze bijzondere
plicht deze boosheden te bestrijden. Sommige van deze overtredingen

zijn, het ontheiligen van den Sabbathdag, het gebruik van tabak en sterken drank en tevens het ijdelijk gebruiken van den naam des Heeren. Tevens ook de noodzakelijkheid om acht te geven op de leeringen van het Presideerende Priesterschap der Kerk. Tevens wees hij op de noodzakelijkheid dat de Heiligen zich steeds in de afdeelingen van Zion zouden vestigen, opdat het volk sterk en machtig in het land zou worden. Zijn gebed was dat de Geest des Heeren met de sprekers en de Heiligen zou zijn gedurende deze Conferentie.

De volgende spreker was Ouderling Reed Smoot van het Quorum der Apostelen. Hij las een gedeelte van de 66ste afdeeling van het Boek Leeringen en Verbonden, hetwelk zegt dat de tijd zou komen dat de heerlijkheid van Zion verschrikkelijk zou zijn voor de inwoners der wereld. Hij besprak het grondbeginsel van gehoorzaamheid, daar voor elke zegen welke wij ontvangen een wet is welke gehoorzaamd moet worden. Ook besprak hij de verlossing van Zion, hetwelk alleen bereikt kan worden door de volle gehoorzaamheid aan de wet der Tiende.

De volgende spreker was Apostel Rudger Clawson, welke sprak aangaande dit wonderbare werk hetwelk God is werkende in deze laatste dagen en de noodzakelijkheid voor allen om een werkzaam deel daaraan te nemen en den tijd niet in ijdelheid door te brengen. De groote en heerlijke beloften van God, door middel van den Profeet Joseph Smith gemaakt, kunnen alleen vervuld worden door middel van den Heiligen Geest. Tevens sprak hij eenige tijd aangaande de uitgebreidheid der Kerk welke thans uit vijftig Ringen van Zion bestaat; veertien Zendingen, die van Japan inbegrepen en volgens het statistiek verslag van het laatste jaar is het aantal leden 310.000. Apostel Clawson besloot zijne rede met de ambtenaren der Kerk tot ijver en getrouwheid aan te sporen, waarna het koor en de vergadering het lied zong:

„Ó, God we raise to Thee,
Thanks for Thy blessings free”.

Dankzegging door Ouderling Wm. H. Smart.

Namiddag-Vergadering.

Deze vergadering werd ten 2 uur geopend, door het zingen van het lied:

„Now let us rejoice in the day of Salvation
No longer as stranger on earth n ed we roam.”

Gebeden werd door Ouderling Platt D. Lyman, waarna het koor zong:

„Lord, Thou will hear e when I pray.”

De eerste spreker was Ouderling A. O. Woodruff. Hij gaf een overzicht van den vooruitgang van dit werk, waaruit klaar bleek dat zijne vijanden niets daar tegen vermochten en dat hun tegenstand slechts geleid heeft om het Werk des Heeren meer te verspreiden. Tevens bracht Apostel Woodruff in herinnering de vervulling van de Profetie door Joseph Smith gesproken, dat geen

wapen hetwelk tegen dit werk gevormd is, slagen zou. Hij besprak eveneens de besturende Voorzienigheid welke hij over dit werk gezien heeft en dat de Heer altijd vrienden voor de Heiligen verwekt had, als zij die noodig hadden. Hij spoorde eveneens de Ouders aan dat, welke ook de vele werkzaamheden mochten zijn, zij nochtans den tijd zouden nemen om God te dienen en hunne kinderen in de vreeze des Heeren op te voeden.

De volgende spreker was Apostel Matthias T. Cowley. Hij besprak in zijn rede dat het Evangelie niet op aarde geweest was sedert den tijd der apostelen, omdat men de van God aangestelde mannen om het leven gebracht had. Het werk van God was verworpen geworden en van de aarde verdreven doch in deze dagen van God door den Profeet Joseph Smith hersteld. En wees verder op het succes der Heiligen als hebbende zijne oorzaak vanwege zij als een volk door den Heiligen Geest geleid worden.

Tevens gaf hij als zijne gedachten te kennen dat de jonge Heiligen zich slechts zouden verhuwlijken met die van hun eigen geloof en dat die van andere genootschappen zulks eveneens zouden doen. Daarna zong het koor en de vergadering:

„O, vast als een rotssteen”

Dankzegging door Ouderling Angus M. Cannon.

Vergaderingen van 5 October.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur met het zingen door het koor en de vergadering het lied.

Komt, Hilpen komt!

Gebed door Ouderling Lewis W. Shurtliff, waarna het koor zong:

„Come dearest Lord, descend and dwell”.

De eerste spreker was Apostel Anthon H. Lund welke de toestand der Heiligen besprak, het nut en genoegen der Conferentiën en het voorrecht dat zij genooten om benevens het geschrevene Woord, de wil des Heeren te moge weten door middel van Zijne geïnspireerde dienstknechten. Eveneens wees hij op de noodzakelijkheid om een gedeelte van den tijd te besteden tot het bestudeeren der schriften, het bijhouden van verslagen zoowel van de vertakkingen als de persoonlijke, en verheugde zich grootelijks in de vooruitgang der Heiligen.

Daarna sprak Apostel Mariner W. Merrill. Hij gaf zijne getuigenis hoe hij wist dat dit werk van God was, dat het hem geopenbaard was en dat de wegen geopend zijn waardoor alle menschen de grondbeginselen van het Evangelie kunnen leeren. Eveneens besprak hij de noodzakelijkheid dat een iegelijk het kwaad dat in de wereld is bestrijden zou en zelf vooruitgang in het goede te maken en tevens besprak hij het werk voor de dooden en de noodzakelijkheid om toe te zien dat het werk in de Tempelen volbracht wordt.

Daarna sprak Apostel John W. Taylor, welke een overzicht gaf van de openbaringen van God in vroegere dagen en eveneens het middel waardoor Hij zulks deed; namelijk door het Priester-

schap. Ook dat het Evangelie in de toekomst in het groote Chineesche Rijk en andere gedeeltens der wereld zou gepredikt worden en dat van elke natie een voldoende aantal het Evangelie zouden aannemen om hunne dooden te verlossen. Over welker onderwerpen hij in uitgebreiden zin sprak.

Namiddag Vergadering.

De namiddag-vergadering werd ten 2 uur geopend met het zingen door het koor en de vergadering van het lied.

„Leid ons o, Gij groote meester”

Gebeden door Ouderling Joseph W. Mc.Murrin, waarna het koor het lied zong:

Lo! the mighty God appearing”.

De eerste spreker was Ouderling Jonathan Golden Kimball. Hij besprak eenige zijner ondervindingen, waaruit bleek dat somtijds jongelieden weggeleid worden door het gewoel der wereld, doch het streven der Heiligen der laatste Dagen zou zijn allen te behouden, hetzij van de wereld of van ons eigen volk. Hij verhaalde eveneens voorbeelden van de vervulling van Profetie en wees op de noodzakelijkheid om verbetering te brengen waar zulks mogelijk was. De volgende spreker was Ouderling B. H. Roberts, welke besprak hetgeen door de vorige sprekers gesproken was en den vooruitgang welke het werk thans in kracht en in aantal geniet. Alsook profetiën van het Boek van Mormon welke in vervulling waren getreden, benevens dat vele van degenen welke van het Evangelie afgedwaald waren, noch een zeker gedeelte van licht behouden hadden om in het Boek van Mormon te gelooven. Eveneens dat God somtijds de wereld wederhoud om ons tegen te staan, doch dat stormen nochtans komen zullen, en spoorde in het bijzonder diegene aan die het Priesterschap bekleedde om zich voor de komende tijden toetebereiden.

(Wordt vervolgd).

De Zending in andere Landen.

Apostel Heber J. Grant en zijne metgezellen in Yokohama, Japan, de Zending in Japan begonnen zijnde en hun intrek in een logement voor Zendelingen wenschten te nemen, werden het verblijf aldaar niet toegestaan zoodra als bekend werd dat zij Mormoonsche Zendelingen waren. Een bewijs van gebrek aan naastenliefde onder hunne „Christen broeders“. Daar echter gastvrijheid en verdraagzaamheid een der kenmerken van het Japansche volk is, zoo zal dit voorval zeker ter hunner gunste onder het volk gewend worden. En zelfs is Apostel Heber J. Grant geslaagd, door middel der pers een adres aan het Japansche volk te richten, waarin hij het doel en de Goddelijke bron zijner zending aan het volk bekend maakt en hen uitnoodigt zijne boodschap tot Zaligheid aandachtiglijk te onderzoeken.

Openbaring,

door Apostel Matthias F. Cowley.

Voor achttien eeuwen hebben de menschen van deze wereld in duisternis rondgewandeld. Het is de waarheid, zij hebben den Bijbel gehad, doch wat hebben zij van dezen geleerd? In woorden vele dingen. In den waren goddelijken geest van inspiratie slechts zeer weinig. „Want de letter doodt, maar de Geest maakt levend“ 2 Cor. 3 : 6. Zij zijn „die altijd leeren, en nimmer tot een kennis der waarheid komen“ 2 Tim. 3 : 6. Deze verklaring van den Heiligen Schrift wordt geheel door menschelijke ondervinding in godsdienstige aangelegenheden bevestigd. De wereld is verdeeld en wederom verdeeld in honderden van tegenstrijdige partijen, belijdende Christenheid, nochtans geen eenheid van geloof hebbende. Vele ideeën van den Heer, vele gelooven en vele doopen. „Eén Heer één geloof en één doop“, (Efeze 4 : 5) was het leerstelsel van Paulus „Want de poort is eng en de weg is nauw, die tot het leven leidt en weinigen zijn er die dezelve vinden. Matt. 7 : 14. Wat is de oorzaak van al deze onzekerheid aangaande het heerlijke plan van eeuwig leven? Indien eene weg juist is, dan zijn alle wegen, welke daarmede in strijd zijn, verkeerd. Wij antwoorden dat het gebrek aan eenheid, de onwetendheid aangaande het Evangelie, en ten laatste, de oorzaak van twijfel en ongeloof is vanwege het inplaats stellen van menschelijke wijsheid voor die van de openbaring. Menschelijke leering in plaats van de inspiratie van den Heiligen Geest. Wij wenschen in dit artikel aan te toonen, dat zonder rechtstreeksche en voortdurende openbaring van God het Evangelie niet verstaan en behoorlijk kan aangewend worden voor de zaligheid der menschenkinderen, noch de doeleinden van God in de aarde volbracht worden.

Eerst zullen wij rechtstreeksche verklaringen van den Schrift nemen: „Als er geene profetie is, wordt het volk ontbloot; maar wel gelukzalig is hij, die de wet bewaart“. Spreuken 29 : 18.

De wet van God is nimmer gehouden geworden zonder den Geest van God om diegene te verlichten welke dezelve trachten te houden. De geschiedenis van de menschelijke familie van af Adam tot Noach, van Noach tot Abraham, van Abraham tot Mozes, Van Mozes tot den Heer Jezus Christus en in al de opvolgende eeuwen, bewijzen buiten de minste redetwist, dat waar er geen visioen van den hemel was, geen geïnspireerde stem, geen openbaring, het volk geheel in duisternis en ongeloof omkwamen. De vereenigde wijsheid en geleerdheid van de menschen kon hen niet van geestelijke duisternis bewaren.

Opdat er een geautoriseerd kanaal van gemeenschap tusschen den hemel en de aarde mocht zijn, heeft de Heer altijd wanneer Zijn Kerk in de wereld bestaan heeft, mannen aangesteld om Zijn wil te ontvangen en aan het volk bekend te maken. „Gewisselijk de Heere zal geen ding doen, ten zij Hij zijne verborgenheid aan zijne knechten, de profeten, geopenbaard hebbe“. Amos 3 : 7. Dit

moet letterlijk verstaan worden als zijnde gelijk met te zeggen: dat waar er geen profeet is, daar deed de Heer niets, hetwelk de zaligheid der menschen ten gevolgen zou hebben. Zonder een kunstmatige meening aan de woorden van Amos te geven, bewijst de geschiedenis van de wereld van den tijd van Adam, dat deze verklaring waar is. Wanneer er geen profeet geweest, is zoo was er geen openbaring van God. Wanneer er geen openbaring of visioen was zoo is het volk heen en weder gedwaald, geslingerd op de baren van de tegens'rijdige ideën, omgekomen in duisternis en begraven in de groote oceaan van twijfel en onzekerheid. Aan de andere hand indien gautoriseerde profeten onder de menschen bestonden zoo mögen wij met de Oude Schriften uitroepen. „Ik zal spreken tot de profeten, en ik zal het gezicht vermenigvuldigen; en door den dienst der profeten zal ik gelijkenissen voorstellen *** Maar de Heer voerde Israël op uit Egypte en door eene profeet werd hij gehoed, Hosea 12 : 11, 12, en wij bevestigen, dat zonder profeten Israël nimmer bewaart was en nimmer bewaard zal worden. Ziende over het veld van verborgene gezegden van den Bijbel, zoowel als de verborgenheden welke de vele gedeelten van de menschelijke geschiedenis omgeeft, zoo worden wij vertroost door het gezegde van den Zaligmaker: „En er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt worden, en verborgen dat niet zal geweten worden. Lukas 12 : 2; Mattheus 10 : 26; Markus 4 : 22.

In verband hiermede mögen wij het feit aanhalen dat menschen die geleerd zijn de waarheid niet eenerlei beschouwen.

Zij stemmen, bijvoorbeeld, niet met elkander overéén aangaande de voornaamste grond beginselen van het Evangelie. Zij kunnen, zonder hulp van openbaring, den oorsprong, geschiedenis en bestemming van den Amerikaanschen Indianen Jesaja, meer als twee honderd jaar voor de komst van den Messias, voorzag de geestelijke onwetendheid van de laatste dagen en hoe deze toestand veranderd zou worden door het licht van openbaring. Hij profeteerde; Want de Heer heeft gezegd: „Daarom dat dit volk tot *Mij* nadert met zijnen mond, en zij *Mij* met hunne lippen eeren, doch hun hart verre van *mij* doen; en hunne vreezen waarmede zij *Mij* vreezen, menschen geboden zijn, die hun geleerd zijn. Daarom zie ik, ik zal voort wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen“ Jesaja 29 : 13, 14. Als wij dit in het verband met de overige verzen lezen zoo is het duidelijk dat deze profetie naar een tijd verwijst later dan die van de eerste komst van den Zaligmaker en dat deze profetie nimmer vervuld kon worden zonder rechtstreeksche openbaring van den hemel. Het is echter niet ons doel om deze profetie op dit oogenblik in hare bijzonderheden te bespreken, doch meer als een rechtstreeksche verklaring en als een belofte van meer openbaring.

Paulus in het eerste vers van de Hebreën roept de aandacht in voor de heerlijke waarheid, dat de wijze van den Heer om Zijn volk van den beginne te leiden door openbaring aan de profeten

geweest is. Hij zegt God voortijds en op velerlei wijze tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon; Hebreë 1 : 1. Jezus zeide in Johannes 17 : 3: „En dit is het eeuwige leven dat zij u kennen, den eenigen waarachtigen God, en Jezus Christus, dien gij gezonden hebt. Paulus in 1 Corinthe 12 : 3 zegt: „En niemand kan zeggen Jezus de Christus te zijn dan door den Heiligen Geest“. Toen Petrus een kennis van de goddelijkheid en Zending van den Heer Jezus Christus ontving, zeide de zaligmaker tot Hem: „Zalig zijt gij Simon, Bar Jona; want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is“. Het eischte openbaring voor Petrus om deze getuigenis te ontvangen. Hoe kon iemand deze wetenschap zonder openbaring van God ontvangen? De Joden zagen Jezus, waren getuigen van zijn wonderbare werken, van het genezen der zieken, het geven van het gezicht aan de blinden, het openen der ooren van de dooven, en zelfs het opwekken van dooden, doch dit alles was niet voldoende. Zij lazen de oude Profeten, aanwijzende de geboorte en geboorteplaats, leven bediening en martelaarsdood van den Messias. Nochtans zij waren blind, met oogen om te zien; doof met ooren om te hooren, en zonder begrip. Geen reden kan aangewezen worden voor de onwetendheid van de massa's en de verlichtheid van de eenvoudige visscherslieden, dan alleenlijk dat de eersten zich op de geleerdheid der menschen verlieten en de laatsten een openbaring van God hadden ontvangen.

Om de noodzakelijkheid van openbaring buiten kwestie te plaatsen, ten opzichte van het verkrijgen van eene kennis van God, wij halen hier de verklaring van Jezus tot zijne discipelen aan: „Alle dingen zijn mij van mijn Vader overgegeven, en niemand weet, wie den Zoon is dan de Vader en wie de Vader is dan den Zoon, en wien het de Zoon zal willen openbaren“, Lukas 10 : 22. Vergelijk deze duidelijk verstaanbare getuigenis van Jezus met de beweringen der tegenwoordige godgeleerden, welke beweren dat de Canon der Schriften vol is en dat wij geene goddelijke openbaring meer noodig hebben, gelijk als die geschonken werden in de dagen van ouds. De conditien waarin deze laatsten zijn, is geheel in tegenspraak met de duidelijkste leeringen van de Heiligen Schrift. Indien het voor tweeduizend jaar noodig was om openbaringen te ontvangen en te weten dat Jezus de Christus was, zoo zal niets minder dan openbaring van den hemel thans noodig zijn om die kennis thans te verkrijgen. Bemerkt tevens het merkwaardige feit, dat niettegenstaande al de persoonlijke ondernemingen van de Apostelen gedurende hun persoonlijken omgang met den Zaligmaker, Hij hun beval te Jeruzalem te blijven, totdat zij met kracht uit de hoogte aangedaan zouden zijn. Lukas 24 : 49.

(Wordt vervolgd.)

De „Mormonen” in Canada.

Onlangs heeft de WED. Heer Jas. A. Smart, onder-minister van de interieur van Canada eene reis door het westelijk gedeelte van dat land gemaakt, bezoekende onderweg de nederzettingen der Heiligen der laatste Dagen in Cardston, Canada, schrijft de „Deseret News“. Sprekende over de vlijt van de Mormonen aldaar zeide hij:

De Mormoonsche volksplanting in en om Cardston wordt beschouwd als één van de voorspoedigste in het noord-westelijk grondgebied. Het land waarop dat volk zich gevestigd heeft, was eenige jaren geleden voor bijna volkomen onvruchtbaar gehouden, maar heden, ten gevolge hunner verstandige nijverheid, brengt het evenzoo groote oogst voort als eenige streek in dat gebied.

De Mormonen zijn grootendeels misverstaan. Geen meer wet-houdend volk kan als burgers verlangd worden. Ik vond ze een zeer herbergzaam en vriendelijk volk, onder hen te reizen was zekerlijk een zeer groot genoegen.

Nieuwe vlekken en dorpen worden door de Heiligen der laatste Dagen gevestigd, onder aanmoediging van het gouvernement van Canada. Daar de gevolgen van het planten van beetwortelen voldoende beproefd zijn, zal een beetwortel suikerfabriek vermoedelijk aanstaande jaar opgericht worden.

Mededeelingen.

Van Ouderlingen Sieger en Johannes Springer hebben wij onlangs bericht gekregen dat het gezelschap Heiligen onder hunen leiding eene goede en zeer aangename reis had en in goeden toestand in Ogden, Utah, aangekomen is.

Ouderling Pieter J. Graven, die met een gezelschap Heiligen van Nederland naar Amerika is opgetrokken deelt ons uit Boston. U. S. A. mede, dat hoewel de zee-reis ruw was en de meesten van zee-ziekte te lijden hadden, toch allen den 4 October na eene reis van acht dagen, in Boston in goede gezondheid aangekomen en van daar hunne reis verder hebben voortgezet. Op het groote schip, onder de groote menigte passagiers was er een getal van 51 Heiligen en 7 Zendingen. Ouderling G. D. Fjeldsted, een der Eerste Zeven Presidenten der Zeventigers was tevens het gezelschap op weg naar huis van eene zending in Scandinavië.

Aangekomen.

Zuster Ella R. Hunt is den 20en October in Rotterdam welbehouden aangekomen en aangewezen in Arnhem werkzaam te zijn.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Het Eerste Priesterschap.

In de twee- en zeventigste Half-jaarlijksche Conferentie van de Kerk gehouden te Salt Lake City, Utah, den 4, 5 en 6 October l.l., deelde President Lorenzo Snow mede dat hij een anderen Raadgever gekozen had in den persoon van Rudger Clawson, een der Twaalf Apostelen. Op den 10 October is de Profeet in zijn acht en tachtigste jaar overleden. Van Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, hebben wij eenen brief ontvangen in welken hij ons verder belangrijke veranderingen mededeelt. President Snow was bij de laatste vergadering der Conferentie aanwezig en sprak met kracht, en had als zijn Raadgevers Joseph F. Smith en Rudger Clawson ondersteund. Op den 17 den werd het eerste Presidentschap weder georganiseerd met Joseph F. Smith, President, en John R. Winder en Anthon H. Lund als zijn Raadgevers. Dus in de eene week verloren wij onzen President en kregen eenen anderen, en het Koninkrijk gaat voort in orde en voorspoed. De Heere heeft het gedaan, en gezegend zij den naam des Heeren. Alles is wel in Zion.

President Joseph F. Smith, de tegenwoordige Profeet, Ziener en Openbaarder van de Kerk, is een zoon van den Patriarch Hyrum Smith, een broeder van Joseph Smith, den eersten Profeet der Kerk in deze bedeeing des tijds. In zijn zestiende jaar ging hij op zending naar de Sandwich-Eilanden in de Stille Oceaan, en sedert dien is zijn tijd en ijver geduriglijk in het Werk des Heeren besteed geworden. John R. Winder, de eerste Raadgever in het eerste Presidentschap is de tweede Raadgever tot den Presideerenden Bisschop geweest; en Anthon H. Lund is een der Twaalf Apostelen. Hoewel de organisatie van het eerste Presidentschap kort na het overlijden van President Lorenzo Snow heeft plaats gehad, toch is het duidelijk te begrijpen dat de vele belangen der Kerk van zoo groot gewicht zijn, dat wanneer het de wil des Heeren blijkt te zijn, de Profeet door openbaring en de vereenigde toestemming der Apostelen dadelijk aangesteld zou zijn.

Onze overledene Profeet Lorenzo Snow.

Nadere bijzonderheden van de ziekte en het overlijden van onzen waardigen Profeet der Kerk vermelden ons dat hij op Donderdag 10 Oct. l. l. namiddag ten 3.35 in zijne woning het „Bee Hive House“ te Salt Lake City is overleden. Ofschoon President Snow reeds sedert eenige weken een ernstige koude gevat

had, zoo kwam zijn dood plotseling en onverwacht. Deze koude nam trapsgewijze toe, tot ongeveer een tiental dagen voor zijn dood, toen ze een ernstig karakter aannam. Nochtans woonde hij de laatste vergadering der conferentie in den Tabernakel op 6 Oct. bij en hield een zeer belangrijke rede en op Dinsdag daaropvolgend deed hij nog eenige werkzaamheden op zijn kantoor, doch de engel des doods kan niet geweerd worden, noch door geloof, noch door gebed en menschelijke wijsheid. De Vader aller levenden, die hij zoo getrouw en standvastig gediend had, riep hem tot de oorden der heerlijkheid en de plaats der geheiligden.

Een eigenschap van President Snow's redevoeringen en geschriften is een onbegrensd geloof — reikende naar het oneindige, of schilderende de heerlijkheid van des menschen bestaan, de mogelijkheden en volkomenheden van zijn toekomst. Hij stelde zichzelf niet tevreden met kennis uit de tweede hand, een eigenschap welke hij van den beginne af toonde. Toen hij zich bij de Kerk aansloot, wenschte hij een getuigenis voor zichzelf te bezitten, en hij verkreeg zulks. Daar President Snow dikwerf van deze wondervolle manifestatie sprak, zoo zou zijn eigen verslag daarvan voor ons van groot belang zijn.

Na den toestand besproken te hebben, hoe hij nagedacht had over het beloofde getuigenis, zegt hij zoo scheen een geest van duisternis van hem bezit te nemen; doch hij zonderde zich af tot zijne gewone plaats van gebed — en zijn eigen verslag luidt verder als volgt:

„Zoodra als ik mijne lippen opende om poging te doen om te bidden, dat ik een geluid boven mijn hoofd hoorde gelijk het geritsel van zijden kleederen; en onmiddellijk daalde de Geest van God op mij, mijn geheele persoon omgevende, vervullende mij van de kruin van mijn hoofd tot de zolen mijner voeten, en o, dit geluk en vrede welke ik gevoeld! Niemand kan de bijna oogenblikkelijke verandering beschrijven van een donkere wolk van verstaadelijke en geestelijke duisternis in een glans van licht en kennis, zooals het te dier tijd aan mijn verstand werd medegeedeeld. Ik ontving een volmaakte kennis dat God leeft, dat Jezus Christus is de Zoon van God, en de herstelling van het Priesterschap en de volheid van het Evangelie. Het was een volkomene doop — een voelbare ouderdompeling in het hemelse grondbeginsel of element, den Heiligen Geest; en zelfs werkelijker en natuurlijker in haar effect op elk gedeelte van mijn stelsel dan de ouderdompeling in water”.

Deze manifestatie werd voor een aantal nachten in opvolgiug herhaald. De zoete herinnering van deze heerlijke ondervindingen, vervolgt President Snow, „van dien tijd tot op den tegenwoordige brengt hem frisch voor mij, deelende een inspireerende invloed van zich, welke mijn geheel gestel doordrong, en ik vertrouw, met mij zal blijven tot aan het einde van mijn aardsch bestaan“.

Degenen welke met President Snow bekend waren, geven getuigenis dat zelfs te midden van de moeielijkheden van het leven als pionier, de zachtheid van zijn karakter altijd zeer te voorschijn traden, terwijl zijne liefdadigheid overvloeiende was; en ofschoon vastheid van karakter een van zijne bijzondere eigenschappen was, zoo had hij een manier van handelen om anderen zachtelijk tot zijne zienswijze over te brengen,

Natuurlijk de ondervindingen van het leven van zulk een man zou zich in den man zelf kenmerken; en diegenen welke in het gelaat van President Snow blikten, bemerkten deze karaktertrekken, — het diepe koene oog en het fijne gemodelleerd gelaat, stralende met intelligentie — kan het iets anders zeggen als dat zijn leven een leven moet geweest zijn in den dienst van den Meester?

Zulks dan van het standpunt van eene toegewijde, van „een, welke in hem gelooft, als zijnde een profeet van God. Wat zou iemand van zulk een man zeggen, die niet met hem op eenige wijze verbonden was, iemand die niet tot zijn volk behoort, welke niet in hem als in een profeet gelooft? Laat mij hier de getuigenis geven van Ds. Dr. Prentis, iemand gestudeerd hebbende in de menschelijke natuur, welke, zonder daartoe gevraagd, de volgende schets van President Snow geeft:

„Niets is vreemder in deze vreemde wereld van onderzoek en verwondering, dan de stille macht van het menschelijke hart, om zichzelf door te doen dringen en zich voor den tijd des levens op het menschelijke gelaat te vestigen. Elk gelaat is hetzij eene profetie of een geschiedenis. De zachte aanvalligheid van het gelaat van eene zuigeling, gebiedende vrede tot de verontrustende golven van het hart der moeder, is slechts eene profetie van den overwinnenden vrede van een edel leven, waarop dat warme hart in lateren tijd za kunnen steunen. Het sluiten van de oogleden van het meisje, de rimpel in het voorhoofd van den studeerenden jongeling, de samengespannen lippen van den knaap in de verschillende beproevingen des levens, zijn allen beloften voor den gelaatkundige van eene geschiedenis, welke nog niet is verhaald; doch op het gelaat van den ouden zondaar of heilige, elke lijn, elke schaduw, elk spoor, spreekt onmiskenbaar van de geschiedenis van eene heerlijke overwinning of een noodlottige nederlaag. Voor dat de geschiedenis verhaald en het karakter compleet is, mogen regelmatig van gelaatstrekken, lijnen van volmaaktheid en de uitmuntendheid van blanketsel voor het zorgeloze oog, het doodelijke werk van geestelijke verwoesting, hetwelk daar achter het aanschijn plaats heeft, verbergen, doch wanneer deze afgevallen zijn gelijk de bladeren van het woud in de herfst van het leven, en de ruwe vorst van den winter het hoofd vergrijst en het gladde gelaat met rimpelen bedekt, zoo kan de geschiedenis van het leven niet langer blijven, doch men kan hetzelfde gelijk een open boek lezen. Door een stille scheikandige werking welke buiten de macht van den mensch ligt om te beheerschen, weerkaats de ziel zich in het gelaat, en het aangezicht is een monument van waarschuwing of eeregedicht van zegeningen. Welke waarde de mensch ook aan uitspraken van Jezus van Nazareth moge hechten, zijne hevigste minachters hebben nimmer zijne volkomene kennis van hetgeen in den mensch woont betwist. Aan niemand was deze macht der ziel om zich in de trekken van het aangezicht weer te geven, beter bekend dan aan Hem. Niet voor de redekunstige evenredigheid van leerstelsels, niet voor de afgescheiden schoonheden van geopenbaarde waarheden, doch tot de levende wezens, welke met „Jezus waardde” veroonde zich de groote gelaatskenner als het beste bewijs van de macht van het Evangelie des vredes. Het aangezicht hetwelk van eene ziel spreekt alwaar de Prins des Vredes roept, is zijn beste getuige. Zoo nu en dan in een leven gewijd aan studie van den mensch, heb ik zulk een getuigen gevonden. En zulks was het aangezicht hetwelk ik heden aanschouwde; aanschouwde waar ik hetzelfde het minste verwachtte; zag hetzelfde in een kantoor, alwaar voorname zaken behandeld werden, waar groote verantwoordelijkheden gedragen worden en alwaar groote moeilijkheden zich voordoen. Ik had verwacht intelligentie, welwillendheid, waardigheid, kalmte en sterkte geschreven te vinden op het gelaat van den President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen te vinden; doch toen ik bij President Lorenzo Snow geïntroduceerd werd, was ik voor een oogenblik met verbazing geslagen, door het op een na heiligste gelaat dat ik ooit het voorrecht had te aanschouwen. Zijn gelaat was een macht van vrede; zijne tegenwoordigheid een zegen van vrede. In de stille diepte van zijn oogden was niet alleen het „teluis van het stille gebed”, doch het verblijf van geestelijke sterkte. Als hij van het

„meer zekere woord van profetie“ sprak, en de zekerheid van de hoop, welke hij bezat en het blijvende geloof welke de beproevingen in moeijelikheden van een tragisch leven hadden overwonnen, zoo bespiedde ik de gewaarwordingen en bestudeerde met boeiende belangstelling de doordringende schaduwen van uitdrukking, welke zoo duidelijk de werken van zijn wil te kennen gaven; en de vreemde gevoelens slopen over mij, dat ik „op heiligen bodem“ stond, dat deze man niet handelde van het algemeene standpunt van politiek belang of doelmatigheid doch dat hij van een „zeer verheven middelpunt“ handelde. Ik ben gewend het aangezicht van den mensch te bestudeeren, elke lijn en getaatsrek te herleiden, elke uitdrukking te ontleden en elke aandoening waar te nemen, doch zulks kon ik hier niet. Wat zou het nut zijn om den ernst van het voorhoofd, de zachtheid van den mond, en al mijne dagelijksche uitdrukkingen van beschrijving te geven. De man kan niet herleid worden tot de gewone wijze van beschrijving. Indien de Kerk der Mormonen zulke getuigen kan verschaffen, het heeft slecht weinig de pen van den vluggen schrijver of de welsprekendheid van den grooten prediker noodig.

Mill. Star.

Tempel van Salomo.

Vervolg en Slot van Bladzij 320.

Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en uwen naam belijden, en van hunne zonden zich bekeeren zullen, als Gij hun geplaagd zult hebben; hoor Gij dan in den hemel en vergeef de zonde van uwe knechten en van uw volk Israël, als Gij hun geleerd zult hebben den goeden weg in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op uw land, dat Gij uw volk tot eene erfenis gegeven hebt.

Als er honger in het land wezen zal, als er brandkoren, honigdauw, sprinkhanen, of kevers wezen zullen, als zijn vijand in het land zijner poorten hem belegeren zal, of eenige plage, of eenige krankheid wezen zal; alle smeeing die van eenig mensch, van al uw volk Israël geschieden zal; als zij erkennen, een ieder de plage zijns harten, en een ieder zijne handen in dit huis uitbreiden zal; Hoor Gij dan in den hemel, de vaste plaats uwer woning, en vergeef, en doe en geef een iegelijk naar al zijne wegen, gelijk gij zijn hart kent: want Gij alleen kent het hart van alle kinderea der menschen. Opdat zij U vreezen al de dagen die zij leven zullen in het land, dat Gij onzen vaders gegeven hebt. Zelfs ook aangaande den vreemde, die van uw volk Israël niet zal zijn, maar uit verre landen om uws naams wil komen zal; (Want zij zullen hooren van uwen grooten naam en van uwe sterke hand, en van uwen uitgestreken arm) als hij komen en bidden zal in dit huis; Hoor Gij in den hemel, de vaste plaats uwer woning en doe naar alles, waarin die vreemde tot U roepen zal: opdat alle volken der aarde uwen naam kennen, om U te vrezen, gelijk Uw volk Israël, en om te weten dat uw naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd heb;

Wanneer uw volk in den krijg tegen zijnen vijand uittrekken zal, door den weg, dien gij beken zenden zult, en zullen tot den Heer bidden naar den weg dezer stad, die Gij verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik uwen naam gebouwd heb. Hoor dan in den hemel hun gebed en hunne smeeing, en voer hun recht uit. Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U, (want geen mensch is er, die niet zondigt) en Gij tegen hen vertoornd zult zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht des vijands, dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk wegvoeren in des vijands land, dat verre of nabij is; En zij in het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn, weder aan hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeeren en tot U smeken in het land dergenen, die ze gevankelijk weggevoerd hebben zeggende: Wij hebben gezondigd, en verkeerdelijk gedaan, wij hebben goddelooslijk behandeld; En zij zieh tot U bekeeren, met hun gansche hart en met hunne ziel, in het land hunner vijanden, die hen gevankelijk weggevoerd zullen hebben; en tot U bidden zullen naar den weg van hun land, hetwelk gij hunnen vaders gegeven hebt, naar deze stad die Gij verkoren hebt en naar dit huis dat ik uwen naam gebouwd heb; Hoor dan in den hemel de vaste woonplaats uwer woning, hun gebed, en hunne smeeing, en voer hun recht uit; En vergeef aan uw volk dat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en al hunne overtredingen. waarmede zij tegen U zullen

overtreden hebben; en geef hun barmhartigheid voor het aangezicht dergenen die ze gevangen houden, opdat zij zich hunner ontfermen; Want zij zijn uw volk en uw erfdeel, die Gij uitgevoerd hebt uit Egypteland: uit het midden des ijzeren ovens. Opdat uwe oogen open zijn tot de smeeking van uwen knecht, en tot de smeeking van uw volk Israël, om naar hen te hooren, in al hun roepen tot U. Want Gij hebt hen tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken der aarde: Gelijk als Gij gesproken hebt door de dienst van Mozes, uwen knecht, als Gij onze vaderen uit Egypte uitvoerdet O Heere God. (1 Koningen 8 : 22—53.)

Toen stond hij op en zegende de vergadering. Een offerande volgde van twee en twintig duizend ossen, en een honderd en twintig duizend schapen.

De toewijding duurde zeven dagen. Op den achtste liet hij het volk gaan, en zij keerden huiswaarts, „blijde en goedsmoeds“, overal het goede, dat de Heer aan David, zijnen knecht, en aan Israël zijn volk gedaan had.”

De verdere geschiedenis van dit prachtige gebouw is hoogst treurig, wanneer het vergeleken wordt met de heerlijke toewijding en aanneming van den Heer. Slechts voor vier en dertig jaar behield dit gebouw zijne oorspronkelijke pracht. Te dien tijd, slechts vijf jaar na den dood van Salomo, werd het door een binnenrukkenden vijand geplunderd.

De eerste rede welke tot deze ontheiliging en later tot geheele verwoesting leidde, is zeer duidelijk in de geschiedenis na te gaan en kan kortelings aangehaald worden voor het onderricht dat dezelve mededeelt.

Salomo was zonder twijfel een man van onbetwistbare wijsheid. Nochtans dit kon hem van dwaling niet behoeden, zoodra als hij zich alleen op zijne eigene voorzichtigheid verliet. De wijsste man welke ooit leefde was evenzoo afhankelijk van den Heer, als de man van gewoon verstand. Onder de dwaze dingen welke Salomo deed, was huwelijksverbintenissen aan te gaan met vreemde prinsessen, Deze oefenden hun invloed over hem uit, veroorzakende dat hij altaren voor hunne goden in Canaän deed bouwen, inleidende alzoo afgodendienst in de nabijheid des Tempels.

Rehabéam, zijn zoon en opvolger, groeide in deze tweezijdigheid van godsdienst op, zijnde getuigen aan de eene hand van den dienst van Jehova en aan de andere den dienst van Baäl. Zijne moeder was eene schoone Amoniete, een geslacht van God gevloekt vanwege hunne zonden.

Zoodra als hij gekroond was, werd zijn karakter duidelijk zichtbaar. Hij wenschte beide den Heer en Baäl te dienen en de natie volgde zijn voorbeeld. De toestand van het volk vijf jaren na den dood van Salomo, welke teweeg gebracht werd door het huwen van den koning met vrouwen welken geen sympathie voor den godsdienst der joden hadden, is aldus beschreven:

„En Juda deed wat kwaad was in de oogen des Heeren, en zij verwekten Hem tot ijver, meer dan al hunne vaderen gedaan hadden, met hunne zonden, die zij zondigden. Want ook zij bouwden zich hoogten, en opgerichte beelden, en bosschen, op allen hoogen heuvel, en onder allen groenen boom. En er waren ook schandjongens in het land; zij deden naar al de gruwelen der heidenen, die de Heere van het aangezicht der kinderen Israëls uit de bezitting verdreven had. 1 Koningen 14 : 22—24.

Vanwege deze rede was den toorn des Heeren ontstoken en hij bereidde een kastijding. Een Egyptische heerscher Sisak genaamd viel het land binnen en plunderde de Tempel en voerde veel van hare schatten weg. God had geen achting voor het gebouw met haar goud en zilver, wanneer zijn volk van Hem afviel.

Had Israël te dien tijd zich bekeerd, alles had wederom wel geworden, doch zij bekeerden zich niet. De dienst van God werd meer en meer verwaarloosd en heilige dingen werden niet langer als heilig beschouwd. De zonen van eene zekere vrouw Nathalia genaamd, beschadigden en braken bij zekere gelegenheid de ornamenten aan de muren en de kostbare vaten (2 Kron. 24:7). Later maakte de koning Ahazia een verbond met den koning van Assyrie tegen Syrie en de tien stammen, bij welke gelegenheid hij heiligschennend al het goud en zilver nam dat hij in den tempel vond en zond het als geschenk aan den heidensche heerscher. Hij nam evenzoo het koperen wasvat van het voorhof en zond het naar Damascus om het voor afgodische doeleinden te gebruiken, en het groote doopvont brak hij in stukken.

Somtijds stond er een goede koning in Jeruzalem op, welke hervorming trachte te brengen en de tempel te herstellen, doch het volk was te ver in zonden afgedwaald. De eerste dwaasheid van Salomo, in het afdwalen van het woord des Heeren ten opzichte van zijne huiselijke aangelegenheden, ontwikkelde in een ramp voor het volk.

Gedurende de regeering van Jehoachim beroofde Nebukadnezer den tempel van alle artikelen van waarde welke hij kon vinden en voerde dezelve naar Babylon weg; en het volgende jaar verbrandde hij het, volvoerende alzoo het oordeel des Heeren op een rebelleerend volk. Zij hadden Hem verworpen. Nu verwierp Hij hen. Er was geen noodzakelijkheid meer voor een tempel.

„Tempelen door J. M. SJODAHL”.

Ontslagen en Benoeming.

Ouderling Roscoe W. Eardley van de Rotterdamsche Conferentie is van zijne arbeid in deze Zending eervol ontslagen. Zijne werkzaamheden, behalve twee weken in Dordrecht zijn in Rotterdam doorgebracht, alwaar hij een getrouw, voorspoedig werk verricht heeft. Br. Eardley is den 18en October van Rotterdam vertrokken om met het stoomschip „New England“ den 24sten af te varen. Hij heeft de zorg het lijk van Ouderling Henry R. James naar huis te vergezellen. Door des Heeren zegen is het mogelijk geweest alle schikkingen te maken waardoor het stoffelijk overschot van onzen geliefden broeder van Luik naar Rotterdam en van hier naar Liverpool vervoerd is, alwaar het verder op het schip „New England“ naar Amerika gezonden is geworden.

Ouderling Lorenzo Y. Rigby is van zijnen arbeid in Amsterdam ontslagen en aangewezen in Dordrecht van de Rotterdamsche Conferentie zijne werkzaamheden verder voort te zetten.

Gemengd Nieuws.

Het Israëlitische Nieuwe Jaar, het meest plechtige gedeelte van de Israelitische feestdagen, werd door de Joden over de geheele wereld ingewijd op 13 September l.l. Op dien dag eindigde volgens joodsche tijdrekening het 5662ste jaar sedert de schepping der wereld. De feestelijkheid welke op dien dag begon duurt gedurende elf dagen; dit is een tijd van boetedoening en zelfonderzoek, en eindigt met een „Verzoendag“.

De 19en September was in de Vereenigde Staten van N. Amerika vastgesteld als een dag van rouw en gebed in herinnering aan den overleden President Mc.Kinley, welke door sluipmoord gedood is. Deze dag, de dag van zijne begrafenis, was door den nieuwen President, Theodore Roosevelt door proclamatie voor het volk vastgesteld om in hunne plaatsen van godsdiens^t zamen te komen en gepaste godsdiens^toefeningen ter zijnen herinnering te houden.

De nieuwe nederzetting welke het vorige jaar onder leiding van Apostel A. O. Woodruff, in de Big Horn Graafschap, Wyoming gevestigd is geworden, breid zich zeer uit. Reeds is een spoorlijn van 27 Eng. Mijl gelegd, om hen een spoorweg verbinding met de buitenwereld te geven, eveneens telegrafische verbindingen en reeds is voor 45,000 dollar aan het kanaalstelsel besteed geworden. De vooruitzichten van den oogst waren zeer bevredigend

Een Zendeling van de Kerk, Ouderling Henry G. Mathis, die voor eenige maanden in Hongarije is werkzaam geweest, was onlangs voor eenige dagen in de gevangenis gesloten en daarna naar den trein gebracht en verbannen van dat rijk. De rede voor deze vervolging was dat hij het ware Evangelie verkondigde en eenigen gevonden had die hetzelfde aannamen.

Op Dinsdag 20 Augustus l.l. vierde de Hollandsche Heiligen in Utah hun jaarlijksch hereenigingsfeest in het lustoord Lagoon, Utah. Ongeveer een 500 klein en groot, waren van de verschillende plaatsen van Utah tegenwoordig en genooten een heerlijke tijd. De vroegere President der Europeesche Zending, Rulon S. Wels, was de spreker van dien dag en haalde vele van zijne ondervindingen in Holland aan. Tevens werden volksspelen gehouden, waarvoor prijzen uitgelooft waren, en andere amusemen^ten om den dag te verangenaemen.

Het geheel droeg het kenmerk van eensgezindheid, goede orde en vriendschap. Het comité bestond uit W. J. De Brij, Voorzitter B. Jansen, Henry Denkers, J. den Hartog en J. Everhardt.

Den 21 October hadden wij het genoegen van een bezoek te ontvangen van Ouderling Frank W. Thatcher en echtgenoot, alsook van Ouderlingen Wm. H. Homer en Henry W. Nelson, die allen naar Duitschland op zending gaan. Br Thatcher heeft twee jaar geleden eene zending in Nederland en België volbracht, en heeft nog veel belangstelling in de Heiligen en in het Werk alhier.

Eenige mededeelingen onder het rubriek Gemengd Nieuws komen eerst in dit nummer der *Ster* voor, vanwege meer belangrijke artikelen, welke in de vorige nummers werden opgenomen.

Gestorven, maar nog spreekt hij.

Hij ging, de groote man ging heen,
Hier als Profet van God gesteld.
Ween niet — de Heere riep alleen
Hem naar een andere arbeidsvald.
Maar ging de President Lorenzo Snow ook heen,
Nog spreekt tot ons zijn woord, van waarheids-glaans omschenen.

Hij ging — een hoogst gewichtig man
Trad van 't tooneel der wereld af;
Die ons een treffend voorbeeld van
Een edel Christenleven gaf.
Valt ook 't verlies ons zwaar, het is de wil des Heeren,
Zijn wil is weldaen — Hij zal 't ten beste keeren.

Nog spreekt zijn woord, door ons bewaard,
Dat d' wereld nooit begrijpen kon,
Gods Geest had 't hem geopenbaard,
Zoo helder als de middagzon:
„Gelijk de mensch nu is, was God eens, lang vóór dezen,
En zooals God nu is, zóó kan de mensch eens wzen”.

Hij wees ons stipt, nauwkeurig aan
Den weg, die tot volmaking leidt;
Het ligt aan ons, dien weg te gaan,
Met ijver en voorzichtigheid.
Dus, rein geleefd, dan zien wij Broeder Snow eens weder,
Als d' Heer met Enoch's stad daalt tot deez' aarde neder.

JEMKE KOOIJMAN.

Notitiën van Conferentiën

Op Zondag 17 November a.s. zal een Conferentie in Luik, België, gehouden worden en op Zondag 24 November a.s. in Brussel. Nadere bijzonderheden van tijd en plaatsen der Vergaderingen zullen in het volgende nummer der *Ster* gegeven worden.

I N H O U D:

Twee en zeventigste Halfjaarlijksche Conferentie	Blz. 321	Het Eerste Presidentschap	Blz. 329
De Zending in andere Landen	324	Onze overledene Profet Lorenzo Snow	329
Openbaring	325	Tempel van Salomo (<i>stot</i>)	333
De „Mormonen“ in Canada	328	Ontslagen en Benoemingen	334
Mededeelingen	328	Gemengd Nieuws	335
Aangekomen	328	Gestorven, maar nog spreekt hij	336
		Notitiën van Conferentiën	336

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland